

ΜΙΑ (ΠΑΡΑ)ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΣΤΟ 1ο Γ.Ε.Λ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ»

«Χρειάζεται να μεταβάλλουμε τη ζωή μας σε παραμύθι». Αυτά τα λόγια ανήκουν στην Παρασκευή Κάντζα, χάλκινη παραολυμπιονίκη στο στίβο (Αθήνα 2004). Η κα Κάντζα, που αγωνίζεται στην κατηγορία ατόμων με προβλήματα οράσεως, μίλησε με τους μαθητές και μαθήτριες της ομάδας Αγωγής Υγείας του σχολείου την Τρίτη, 16 Δεκεμβρίου, στη σχολική βιβλιοθήκη, προσκεκλημένη του γυμναστή κου Θοδωρή Κατσωνόπουλου, που είναι και προπονητής- «συνοδός» της και κέρδισε το κοινό της με το χιούμορ, την ευστοφία και το δυναμισμό της.

Η ομάδα παρακολούθησε στιγμιότυπα από τους αγώνες της πρωταθλήτριας μας και συζήτησε για τις ιδιαιτερότητες του αθλήματος, αλλά και τις απαιτήσεις του πρωταθλητισμού. Στους αγώνες ταχύτητας οι τυφλοί αθλητές τρέχουν δεμένοι από τα χέρια με τους «συνοδούς» τους, οι οποίοι λίγο πριν από το νήμα κόβουν ταχύτητα. Η

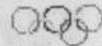
κοινή προπόνηση, η συνεργασία και αλληλεγγύη των αθλητών δημιουργεί έναν ισχυρό δεσμό στο δίδυμο, που τρέχει «σαν ένας άνθρωπος με τέσσερα χέρια και τέσσερα πόδια» όπως είπε χαρακτηριστικά η Π. Κάντζα που πρόσθεσε ότι ο αρτιμελής σπρίντερ βιώνει μια μοναξιά άγνωστη στον αθλητή ΑΜΕΑ, για τον οποίο ο «συνοδός» γίνεται σκιά του από τη στιγμή που θα μπει στο στάδιο. Η συζήτηση θύμισε έντονα τον πλατωνικό μύθο του «στρόγγυλου» ανθρώπου, που άπαξ και χωρίστηκε στα δύο από τον Δία, έψαχνε όλη του τη ζωή για το άλλο του μισό. Στην περίπτωση των τυφλών δρομέων και των συνοδών τους, φαίνεται ότι έχουμε τον ολοκληρωμένο άνθρωπο, από πολλές απόψεις, εκτός της αθλητικής. «Αναπηρία δεν είναι η έλλειψη οράσεως», δήλωσε η αθλήτρια, «ούτε η έλλειψη ενός χεριού, ποδιού ή η νοητική υστέρηση. Η αναπηρία έχει να κάνει περισσότερο με τα ψυχικά προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίζει ένα άτομο με οποιαδήποτε αφορμή». Γεννημένη στο Αργίριο, η Π.Καντζά

είχε από παιδί μειωμένη όραση. Μετά τα 20 όμως έχασε σχεδόν εντελώς τη όρασή της και από το άλλο μάτι. Με το στίβο άρχισε να ασχολείται από τα 19 της χρόνια. Το κρυφό της ταλέντο ξεδιπλώθηκε ραγδαία. Μέσα σε δυο χρόνια φάνηκαν οι πρώτες διακρίσεις στις κούρσες ταχύτητας, με αποκορύφωμα το χάλκινο μετάλλιο στα 100 μέτρα στην Αθήνα 2004, με επίδοση 13.94. Μια στιγμή που θα θυμάται, όπως λέει, για πάντα.

Απαντώντας στις ερωτήσεις των μαθητών αναφέρθηκε στις δυσκολίες ενός ανθρώπου με ειδικές ανάγκες να ζει και να κυκλοφορεί σε έναν κόσμο που σχεδιάστηκε από και για ορώντες. Παρά την ύπαρξη διευκολύνσεων στους δρόμους και σε κοινόχρηστους χώρους τα τελευταία χρόνια, συχνά συναντά το φαινόμενο να παρκάρουν, για παράδειγμα, σε θέσεις για άτομα με αναπηρία. «Ο κόσμος δεν είναι ενημερωμένος για την περιπτώσή μας και πολλές φορές ενεργεί από άγνοια παρά από αδιαφορία ή κακία» είπε και

ATHENS 2004

πρόσθεσε ότι είναι μεγάλη η ευθύνη της πολιτείας να ανατραπει αυτή η κατάσταση.

Στο ερώτημα ποια είναι τα άμεσα σχέδιά της, αποκρίθηκε ότι ετοιμάζεται για τους Πανευρωπαϊκούς του 2009 στη Ρόδο. Ακούσαμε τη φωνή της να πάλλεται από την αποφασιστικότητα του ανθρώπου που έχει σαφείς στόχους και διαθέτει τις ηθικές δυνάμεις να τους πραγματοποιήσει. Η Παρασκευή Κάντζα έχει τη στόφα πρωταθλήτριας αλλά πάνω απ' όλα είναι νικήτρια στη Ζωή.